

Και τι θα μείνει; (Σκέψεις για την επόμενη μέρα)

written by Τατούμ Ο'Νηλ | 10.07.2015

Και τι θα μείνει; Εσύ τι λες; Δεν ξέρεις τι θα μείνει; Δεν καταλαβαίνεις; Πιστεύεις πως όλα χάθηκαν; Πόσο λάθος έχεις. Πόσο κοντά βλέπεις.

Τίποτε δεν χάθηκε. Και τίποτε δεν μένει το ίδιο.

Δωσ' μου τα χέρια σου, βάλε τα στο μέτωπό μου που καίει, όπως καίνε τούτες οι μέρες, τούτες οι βραδιές. Δεν φυσάει ούτε λίγο αεράκι. Θέλω να πάμε απόψε δίπλα στη θάλασσα, μου λες, δεν αντέχω πια. Αντέχεις. Υπήρξαν κι άλλες τέτοιες μέρες, πολλές, κι άλλες τέτοιες βραδιές, δεν θυμάσαι. Εσύ μου τις έχεις διηγηθεί τόσες φορές. Αυτές οι μέρες υπήρχαν πάντα για όλους εκείνους που καταλαβαίνουν, εκείνους που κουβαλάνε την ιστορία της ανθρωπότητας πάνω στο πετσί τους.

Δωσ' μου τα χέρια σου. Και τι θα μείνει; Πάντα κάτι μένει. Όλοι εμείς. Που συνεχίζουμε. Που προχωράμε. Που δεν το βάζουμε κάτω. Κι όλοι αυτοί που ήρθαν μαζί. Όλοι εμείς που νικήσαμε το φόβο. Το λύκο μέσα μας.

Δώσ' μου τα χέρια σου. «Κακόν ανάγκη αλλ' ουδεμία ανάγκη ζην μετ' ανάγκης.»
Επίκουρος